Dosarul nr. 3-2810/2025
2-25163046-12-3-20112025

**H O T Ă R Â R E**
În numele Legii

17 iunie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Cristina Panfil
Grefier Olga Topalov

examinând în ședință de judecată cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de ***** către Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova, Aparatul Președintelui Republicii Moldova, terți Serviciul de Informație și Securitate al RM și Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

**c o n s t a t ă :**

**Argumentele participanților la proces:**

La data de 30 aprilie 2025, ***** a depus acțiunea în contencios administrativ către Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova, Aparatul Președintelui Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea poziției sale, reclamantul a indicat că, la data de 05 septembrie 2025 de către reclamant a fost recepționată scrisoarea nr. 2/2-06-1398 din partea Aparatului Președintelui Republicii Moldova prin care s-a indicat că există o Hotărâre a Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic prin care a fost refuzată acordarea cetățeniei Republicii Moldova în temeiul art. 20 alin. (1) lit. (c) din Legea cetățeniei, fiind citat articolul menționat. Careva motive concrete care ar explica motivul refuzului în acordarea cetățeniei nu au fost enumerate.

Ulterior la data de 06 octombrie 2025 de către reclamant a fost expediată o cerere prealabilă prin care s-a indicat că Hotărârea de refuz a Comisiei, la care se face trimitere, nu a fost anexată la scrisoarea nr. 2/2-06-1398 din 05 septembrie 2025, iar la acel moment reclamantului nu îi este adusă la cunoștință soluția motivată a instituției.

Prin cererea prealabilă din 06 octombrie 2025 reclamantul a solicitat: - Expedierea Hotărârii Comisiei pentru problemele cetățeniei prin care s-a refuzat în acordarea cetățeniei; - Punerea la dispoziția reclamantului a copiei de pe întregul dosar administrativ; - Anularea

deciziei de refuz în acordarea cetățeniei Republicii Moldova; - Emiterea unui act administrativ favorabil în privința cet. ***** de acordare a cetățeniei Republicii Moldova.

Prin răspunsul Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 s-a menționat că cererea prealabilă a fost respinsă în temeiul avizelor Inspectoratului General pentru Migrație al MAI și al SIS RM.

A menționat faptul că la răspunsul Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025, ca urmare a cererii prealabile nu s-a anexat Hotărârea motivată în baza căreia s-a refuzat acordarea cetățeniei, nu s-a anexat copia dosarului administrativ așa cum s-a solicitat prin cererea prealabilă, dar nici nu s-au anexat careva avize negative despre care se menționează că stau la baza refuzului de acordare a cetățeniei.

Consideră reclamantul că, soluția luată în privința sa referitor la refuzul în acordarea cetățeniei este neîntemeiat.

Susține că, scrisoarea nr. 2/2-06-1398 din 05 septembrie 2025 din partea Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic a Aparatului Președintelui Republicii Moldova este ilegală deoarece este formală, nemotivată și lipsită de acte confirmative.

Notează că, răspunsul la cererea prealabilă a Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 este ilegal, deoarece este formal și nu cuprinde motivele refuzului, nu conține hotărârea luată în privința reclamantului, de asemenea nu este însoțită de careva informații solicitate din dosarul administrativ.

Reclamantului i se lezează dreptul de a lua cunoștință cu hotărârea motivată luată de Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, or aceasta nu a fost anexată.

Reclamantului i se lezează dreptul de a lua cunoștință cu materialele dosarului administrativ, or acestuia nu i s-a prezentat nici o informație solicitată din dosarul administrativ.

Reclamantului i s-a încălcat dreptul la cetățenie, prevăzut de către legislația Republicii Moldova și a altor convenții internaționale, la care Republica Moldova este parte semnatară, respectiv Convenția Europeană Asupra Cetățeniei, Capitolul III, Art. 6, A lin .4, lit. a), care prevede: ”Fiecare Stat parte trebuie să faciliteze în dreptul sau intern dobândirea cetățeniei sale”.

Citează reclamantul prevederile art. art. 3, 10 alin. (1), 22 alin. (1), 189 alin. (1), (2), 17, 206 alin. (1) Cod administrativ.

În corespundere cu prevederile art. 27 al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02.06.2000, Președintele Republicii Moldova soluționează problemele cetățeniei, conform Constituției și prezentei legi, prin emiterea decretelor în cazul redobândirii, acordării prin naturalizare sau acordării cetățeniei în interesele Republicii Moldova, în cazul renunțării și retragerii cetățeniei Republicii Moldova, iar în cazul refuzului de acordare a cetățeniei, dă un răspuns argumentat.

Potrivit art. 42 al Legii menționate, refuzul de a primi cerere în problemele cetățeniei Republicii Moldova, încălcarea termenelor, a modului de examinare a cererii și de executare a hotărârilor în problemele cetățeniei, precum și refuzul acordării cetățeniei și alte acțiuni ale persoanelor oficiale pot fi atacate în modul stabilit de lege în instanța judecătorească.

Menționează că, reclamantul la data de ***** s-a căsătorit cu ***** originară din *****, născută la *****, cetățean al Republicii Moldova. La data de *****, în orașul Chișinău, s-a născut fiica *****. La data de *****, în orașul Chișinău, s-a născut fiica *****. La data de *****, în orașul Chișinău, s-a născut feciorul *****.

Dat fiind faptul că reclamantul trăiește în Republica Moldova mai mult decât a trăit în țara în care s-a născut, s-a aflat și se află permanent în Republica Moldova cu familia sa și cei 3 copii ai săi a decis să depună dosarul pentru obținerea cetățeniei. Astfel în perioada lunii martie-aprilie 2023 reclamantul a depus întregul set de acte necesar pentru dobândirea cetățeniei prin intermediul ASP Centrul Multifuncțional 4 de pe str. Decebal 6, ulterior dosarul a fost completat cu mai multe informații.

Ca urmare a mai multor solicitări de a fi informat despre faza examinării cererii sale de acordare a cetățeniei RM, abia la data de 05 septembrie 2025 prin scrisoarea nr. 2/2-06-1398 a fost informat despre refuz, reiterează că hotărârea propriu-zisă nu a fost pusă la dispoziția reclamantului.

Totodată a menționat că prin Scrisoarea de informare nr. 2/2-06-1542 din 21 martie 2025 din partea Aparatului Președintelui Republicii Moldova se menționează despre o reexaminare a dosarului de dobândire prin naturalizare. Însă careva acte confirmative, decizii de reexaminare sau motive nu s-au prezentat.

Citează prevederile art. 60 Cod Administrativ.

Prin urmare, reclamantul a solicitat anularea refuzului Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic a Aparatului Președintelui Republicii Moldova de acordare reclamantului a cetățeniei Republicii Moldova, anularea răspunsului la cererea prealabilă depusă de reclamant a Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025, constatarea depășirii termenului maxim în care pîrîtul a trebuit să finalizeze procedura administrativă, obligarea emiterii actului administrativ favorabil în vederea reexaminării cererii de acordare a cetățeniei RM și obligarea emiterii actului administrativ favorabil în privința reclamantului de acordare a cetățeniei RM.

*La data de 23 decembrie 2025, din partea autorității publice pârâte, Președintelui Republicii Moldova a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 19-21)*

În motivarea poziției sale, a indicat că, Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, prin Hotărârea № 5 din 25 iulie 2025, i-a refuzat acordarea cetățeniei moldovenești reclamantului, invocând temeiul de refuz în acordarea cetățeniei prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova: „Cetățenia Republicii Moldova nu se acordă persoanei (...) *care în perioada de examinare a cererii, execută sau are de executat pedeapsă penală privativă de libertate în temeiul sentinței instanței de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire penală;”*.

Anterior, reclamantul ***** a fost audiat în persoană de membrii Comisiei în cadrul ședinței din 15 ianuarie 2024. Urmare a audierii acestuia, inclusiv a informațiilor oferite în cadrul ședinței de reprezentanții Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor

Interne și Serviciului de Informații și Securitate - membri ai Comisiei, s-a luat decizia de a amâna examinarea dosarului (cererii) de acordare a cetățeniei lui *****, în vederea recepționării de către instituția prezidențială a informațiilor din partea instituțiilor abilitate, referitoare la soarta celor două (2) dosare penale intentate pe numele acestuia, (a se vedea răspunsurile CNA, PA și Judecătoriei Chișinău, parte a dosarului administrativ).

Ulterior, examinarea dosarului (cererii) de acordare a cetățeniei lui ***** a fost reluată la ședința Comisiei din 25 iulie 2025. La etapa de emitere a hotărârii, reprezentanții Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului de Informații și Securitate - membri ai Comisiei, au reiterat poziția IGM și SIS în raport cu solicitantul *****, expuse în avizele nr. 5/1-8071 din 23.06.2023 și, respectiv, nr. E/10402 din 02.10.2023 (parte din dosar), considerând inoportun acordarea cetățeniei moldovenești solicitantului, invocând temeiul de refuz prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000.

Adițional la cele enunțate, reprezentantul SIS a comunicat despre existența altor dosare pe numele solicitantului *****, intentate în perioada de examinare a dosarului (cererii) de acordare a cetățeniei.

În rezultat, Președinta Comisiei a înaintat propunerea de refuz în acordarea cetățeniei și a supus votului propunerea respectivă, iar membrii Comisiei, prezenți la ședință, au votat unanim, refuzul în acordarea cetățeniei lui ***** și înaintarea Președintei Republicii Moldova propunerea de refuz în acordarea cetățeniei moldovenești reclamantului, invocând prevederile art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova, propunere aprobată în cele din urmă de Președinta Republicii Moldova la 8 august 2025.

Subsidiar, menționează că acordarea cetățeniei Republicii Moldova este un drept, dar nu o obligație a statutului. Or, aceasta rezidă din dispozițiile art. 3 „Competența statului” din Convenția Europeană cu privire la cetățenie din 06.11.1997: „Fiecare stat este în drept să determine prin legislația sa care îi sunt cetățenii”. Mai mult, art. 17 alin. (1) din Legea cetățeniei Republicii Moldova stabilește că: „Cetățenia Republicii Moldova poate fi acordată la cerere cetățeanului străin sau apatridului...”.

Totodată, subliniază faptul ca Șeful Statului este „unica autoritate, care poate emite soluții definitive pentru fiecare etapă a procedurii legate de dobândirea cetățeniei”, fapt apreciat de către Curtea Constituțională în Hotărârea nr.11 din 30.10.2012 (pct.39), astfel încât, reiterează poziția referitoare la dreptul Președintelui Republicii Moldova de a acorda cetățenie, ci nu o obligație.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 29 ianuarie 2026, au fost atrași în proces în calitate de terți Inspectoratul General pentru Migrație și Serviciul de Informații și Securitate. (f.d.29-30)

*La data de 10 februarie 2026, din partea Inspectoratul General pentru Migrație a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d. 33-34)*

În motivarea poziției sale, terțul a indicat că, la data de 18.05.2023 Inspectoratul General pentru Migrație a recepționat spre examinare demersul Departamentului acte de identitate, cetățenie și evidență a persoanelor al Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, cu privire la cererea depusă de către cetățeanul Republicii Arabe Siriene, Hafel Mohamed, prin care a solicitat dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare în temeiul art. 17 lit. a) al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02.06.2000 - „Cetățenia Republicii Moldova se poate acorda la cererea străinului cu domiciliul legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova, care are ședere legală și continuă pe teritoriul Republicii Moldova cel puțin în ultimii 10 ani. Pentru apatrizi, refugiați și beneficiarii de protecție umanitară și azil politic, termenul respectiv este de 8 ani...".

Din materialele acumulate s-a constatat că, ***** s-a născut în Republica Arabă Siriană. În anul 1998 a absolvit liceul Theban. În 1999 a venit cu trai permanent în Republica Moldova. În anul 2005 a absolvit ULIM. În 2004 a înregistrat căsătoria cu cetățeana Republicii Moldova *****, cu care educă 2 copii.

În perioada anilor 2002-2015 i-a fost acordat dreptul de ședere în Republica Moldova, iar la 06.02.2015 a solicitat azil în Republica Moldova și la 23.04.2015 i-a fost recunoscut statutul de refugiat pe teritoriul Republicii Moldova.

În temeiul art. 29/1 al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02.06.2000, efectuându-se investigații pe marginea materialelor în referință au fost stabilite circumstanțe negative în privința dobândirii cetățeniei Republicii Moldova.

Conform datelor din evidențele Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI, ***** are înscrieri în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova, mai exact, în privința acestuia au fost pornite cauzele penale 2018970523 și 2018970628 conform elementelor infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod penal, care au fost trimise cu rechizitoriu în instanța de judecată. Totodată, ***** a fost anunțat în căutare de către organul poliției în baza dosarului de căutare nr. 2012010152, deoarece se eschiva de la achitarea prejudiciului material cauzat.

Art. 18 alin. (1) lit. a) și b) din Legea prenotată stipulează că: „Cetățenia Republicii Moldova nu se acordă persoanei care nu întrunește integral condițiile pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova".

Art. 20 alin. (1) lit. c) din aceiași lege prevede că „cetățenia Republicii Moldova sau nu poate fi redobîndită de persoana care în perioada de examinare a cererii, execută sau are de executat pedeapsa penală privativă de libertate în temeiul sentinței instanței de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire penală".

Astfel, în temeiul prevederilor art. $29^1$ al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02.06.2000, s-a concluzionat că ***** nu întrunește condițiile pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova, stabilite de legea prenotată.

Prin urmare, despre avizul „negativ" a fost informată autoritatea solicitantă.

Conchide că, Inspectoratul General pentru Migrație nu recunoaște acțiunea civilă înaintată de către cetățeanul Republicii Arabe Siriene, *****.

*La data de 18 februarie 2026, din partea terțului Serviciul de Informații și Securitate al RM a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 33, 34-35)*

În motivarea poziției sale, terțul a indicat că, inițial, Agenția Servicii Publice a expediat în adresa Serviciului cererea nr. 02-8610 din 03.07.2023 pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare depusă de către cetățeanul Republicii Arabe Siriene ***** *****, prin care au fost administrate atât dosarul personal al acestuia, cât și informații cu privire la certificatul de cazier judiciar, fiind atestate date cu caracter infracțional.

Potrivit art. 30 lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000, Serviciul are atribuția „de a constata dacă persoana care solicită sau pentru care se solicită recunoașterea ca cetățean al Republicii Moldova potrivit art. 12, acordarea sau redobândirea cetățeniei Republicii Moldova nu cade sub incidența art. 12 alin.(3) sau, respectiv, sub incidența art.20 și întocmește, în condițiile prezentei legi, un aviz în acest sens, pe care îl prezintă autorității competente solicitante.".

Corespunzător situației în fapt, Serviciul a emis avizul cu nr. E/10402 din 02 octombrie 2024, în privința solicitantului *****, transmis ASP, prin care a considerat inoportună recunoașterea solicitantului respectiv ca cetățean al Republicii Moldova, pe baza analizei informațiilor prezentate.

Totodată, prin prisma avizului formulat, Serviciul a considerat inoportună eliberarea cetățeniei Republicii Moldova, în temeiul art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000 (în vigoare la data emiterii actului): „în perioada de examinare a cererii execută sau are de executat pedeapsa penală privativă de libertate în temeiul sentinței de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire venală”.

Coroborând norma juridică prenotată cu situația de fapt, potrivit datelor din evidențele Serviciului Tehnologii Informaționale ale MAI, ***** are înscrieri în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova, fiind pornite cauzele penale 2018970523 și 2018970628 conform elementelor infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod Penal. În același timp, ***** era anunțat în căutare de către organul de poliției în baza dosarului de căutare nr. 2012010152, deoarece se eschiva de la achitarea prejudiciului material cauzat.

Astfel, ținând cont că pe numele solicitantului ***** existau dosare penale în perioada de examinare a dosarului (cererii) de acordare a cetățeniei, în scopul asigurării respectării legislației, Serviciul a considerat ca inoportună eliberarea cetățeniei.

Conform art. 3 pct. 18) al Legii nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, în scopul asigurării securității statului, al identificării, reducerii sau contracarării vulnerabilităților, factorilor de risc și amenințărilor la adresa securității Republicii Moldova, Serviciul, „contribuie, în comun cu alte autorități publice, la realizarea politicii statului în domeniul migrației și azilului, intrării/ieșirii și șederii străinilor și apatrizilor, acordării statutului de refugiat (...)”.

În acest scop, la data de 25 iulie 2025, reprezentanții Serviciului au exprimat poziția în corespundere cu conținutul avizului cu nr. E/10402 din 02 octombrie 2024, în cadrul ședinței

Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic a Aparatului Președintelui Republicii Moldova în care a fost abordată problema de acordare a cetățeniei Republicii Moldova reclamantului (fiind adoptată decizia de neacordare).

Finalmente, menționează că acordarea cetățeniei Republicii Moldova reprezintă un drept, dar nu o obligație a statului, având în vedere norma prevăzută la art. 17 alin. (1) din Legea cetățeniei, care stabilește că: „Cetățenia Republicii Moldova poate fi acordată la cerere cetățeanului străin sau apatridului...".

Prin urmare, Serviciul de Informații și Securitate solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

**În ședința de judecată:**

În ședința de judecată reclamantul ***** a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

În ședința de judecată reprezentantul terțului Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova, Grădinari Oliviu, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pârâte Președintele Republicii Moldova și Inspectoratul General pentru Migrație nu s-au prezentat, fiind citați legal despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată.

**Aprecierea instanţei de judecată.**

Examinând acțiunea reclamantului *****, audiind explicațiile participanţilor la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

***Referitor la admisibilitatea acțiunii.***

În sensul art.20 și art.189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, hotărârea nr. 5 din 25.07.2025 emisă de Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele RM și răspunsul nr. 2/2-06-1542 din 21.10.2025 – sunt acte administrative individual defavorabile emise în privința reclamantului *****.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod

administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Președintelui Republicii Moldova este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul  cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Urmează a fi reținut că, hotărârea nr. 5 din 25.07.2025 emisă de Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele RM, comunicată reclamantului prin răspunsul nr. 2/2-06-1398 din 05.09.2025 a fost contestată cu cerere prealabilă la data de 06 octombrie 2025, la care a primit decizia (răspunsul) nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 adoptată în procedură prealabilă.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea hotărârii Comisiei pentru problemele cetăţeniei şi acordării de azil politic nr. 5 din 25 iulie 2025, a actului administrativ individual nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 emis în procedura prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, a fost înaintată la data 20 noiembrie 2025, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul *****.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de ***** nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

***Referitor la temeinicia acțiunii.***

În speţă, din materialele dosarului administrativ, explicațiile expuse în acțiune și referință, instanţa de judecată reţine că, la data de 28 aprilie 2023, *****, domiciliat pe teritoriul RM nu mai puțin de 8 ani, apatrid, beneficiar al protecției internaționale sau azil politic, s-a adresat către Agenția Servicii Publice cu o cerere privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare. (f.d. administrativ 1-2)

În susținerea cererii sale, solicitantul a prezentat un set de acte, inclusiv autobiografia, acte ce confirmă domiciliul și locul de trai, informații eliberate de Biroul Migrație și Azil privind acordarea protecției umanitare, certificate privind promovarea examenului de evaluare a gradului de cunoaștere a limbii române și a prevederilor Constituției Republicii Moldova, dovada existenței unei surse legale de venit, precum și alte acte de identitate și stare civilă. (f.d. administrativ 3-18)

În procesul examinării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație a emis avizul nr. 5/1-8071 din 23 iunie 2023 cu concluzia că *”În conformitate cu prevederile art. 29[1] ale Legii cetățeniei Republicii Moldova, nr. 1024 din 02.06.2000, Inspectoratul General pentru Migrație consideră inoportună acordarea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare domnului *****, (...) fiind stabilite temeiuri de refuz în acordarea cetățeniei prevăzute de lit. c) alin. (1) art. 20 al legii prenotate”.* (f.d. administrativ 20)

La data de 02 octombrie 2023, Serviciul de Informații și Securitate al RM a emis avizul nr. E/10402 cu concluzia că *”Verificările de competență instituțională au relevat în privința solicitantului informații care nimeresc sub incidența art. 20 alin. (1) lit. c) al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02.06.2000 (în perioada de examinare a cererii, execută sau are de executat pedeapsa penală privativă de libertate în temeiul sentinței de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire penală). În context, în conformitate cu art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1024/2000 considerăm inoportună acordarea cetățeniei Republicii Moldova solicitantului respectiv.”* (f.d. administrativ 22)

Potrivit răspunsului Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024, s-a comunicat autorității publice pârâte că, cauza penală în care este vizat *****, aceste deține statutul de inculpat, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul penal, care se află la etapa cercetării judecătorești. (f.d. administrativ 30)

Ulterior, în ședința din 25 iulie 2025, Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova a examinat cererea reclamantului.

În urma examinării dosarului și a deliberărilor, prin Hotărârea nr. 5 din 25 iulie 2025, Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic a propus refuzul acordării cetățeniei Republicii Moldova lui *****, invocând prevederile art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02 iunie 2000. Propunerea respectivă a fost aprobată de către Președintele Republicii Moldova la data de 08 august 2025. (f.d. administrativ 33-37)

Prin scrisoarea nr. 2/2-06-1398 din 05 septembrie 2025, Aparatul Președintelui Republicii Moldova i-a comunicat reclamantului refuzul acordării cetățeniei Republicii Moldova, în temeiul art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000, comunicată reclamantului la 09 septembrie 2025. (f.d. administrativ 38,39)

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la data de 06 octombrie 2025, reclamantul a formulat cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea refuzului și emiterea unui act administrativ favorabil. (f.d. administrativ 40)

Prin răspunsul nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a respins cererea prealabilă, menținând actul administrativ contestat și reiterând faptul că refuzul acordării cetățeniei s-a întemeiat pe prevederile art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000. (f.d. administrativ 42)

Prin urmare, la data de 20 noiembrie 2025, ***** a depus acțiunea în contencios administrativ către Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova, Aparatul Președintelui Republicii Moldova, terți Serviciul de Informație și Securitate al RM și Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil. (f.d. 5-7)

Articolul 17 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că, cetăţenia Republicii Moldova se dobîndeşte, se păstrează ori se pierde în condiţiile prevăzute de legea organică.

Potrivit art. 2 al Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000 (în vigoare la data depunerii cererii de acordare a cetățeniei) (în continuare Legea nr. 1024/2000), prezenta lege stabileşte cadrul juridic al raporturilor legate de cetăţenia Republicii Moldova.

Conform art. 10 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 1024/2000, cetăţenia Republicii Moldova se dobîndeşte prin: e) naturalizare.

Articolul 17 alin. (1), (2), (3), (4), (5) al Legii nr. 1024/2000 prevede că, cetăţenia Republicii Moldova poate fi acordată la cerere cetățeanului străin sau apatridului cu domiciliul legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova, care respectă prevederile Constituţiei, a susţinut testul pentru evaluarea nivelului de cunoaştere a limbii române și are surse legale de venit, cu respectarea uneia dintre următoarele condiții: a) are domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova cel puţin în ultimii 10 ani. Pentru apatrizi, refugiaţi şi beneficiarii de protecție umanitară și azil politic, termenul respectiv este de 8 ani; b) are domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova timp de 5 ani înaintea împlinirii vîrstei de 18 ani; c) este căsătorit cu un cetăţean al Republicii Moldova de cel puţin 3 ani şi a avut domiciliul în mod continuu pe teritoriul Republicii Moldova în ultimii 3 ani; d) are domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova

în ultimii 3 ani la părinţi sau la copii (inclusiv părinți adoptivi sau copii adoptați) cetăţeni ai Republicii Moldova.

Procedura de evaluare a nivelului de cunoaştere a prevederilor Constituţiei şi a limbii române de către solicitantul cetăţeniei Republicii Moldova se stabileşte de Guvern.

Termenul de şedere legală şi continuă pe teritoriul Republicii Moldova a străinului se calculează de la data autorizării de către autorităţile Republicii Moldova a şederii acestuia pe teritoriul ţării. Data autorizării şederii se consideră data eliberării de către autorităţile competente a documentului care confirmă dreptul de şedere al străinului pe teritoriul Republicii Moldova. Dovada şederii legale şi continue se face cu documentele oficiale, eliberate de autorităţile competente ale Republicii Moldova, sau în baza informaţiei din Registrul de stat al populaţiei.

Şederea străinului pe teritoriul Republicii Moldova se consideră legală şi continuă în cazul în care, ulterior autorizării şederii: a) străinul nu a emigrat din Republica Moldova; b) străinului nu i-a fost anulat sau revocat dreptul de şedere, nu i-a încetat sau nu i-a fost anulat statutul de apatrid sau de refugiat; c) prelungirea dreptului de şedere este consecutivă.

În cazul străinului care, pe perioada şederii legale pe teritoriul Republicii Moldova, şi-a schimbat statutul juridic, se ia în calcul termenul de aflare conform statutului anterior, dacă acest termen este continuu.

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 1024/2000, cetăţenia Republicii Moldova sau nu poate fi redobîndită de persoana care: c) în perioada de examinare a cererii, execută sau are de executat pedeapsa penală privativă de libertate în temeiul sentinţei instanţei de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire penală.

Articolul 88 din Constituția Republicii Moldova prevede că, Preşedintele Republicii Moldova îndeplineşte şi următoarele atribuţii: c) soluţionează problemele cetăţeniei Republicii Moldova şi acordă azil politic.

Conform art. 27 alin. (1) al Legii nr. 1024/2000, Preşedintele Republicii Moldova soluţionează problemele cetăţeniei, conform Constituţiei și prezentei legi, prin emiterea decretelor în cazul redobîndirii, acordării prin naturalizare sau acordării cetăţeniei în interesele Republicii Moldova, în cazul renunţării și retragerii cetăţeniei Republicii Moldova, iar în cazul refuzului de acordare a cetăţeniei, dă un răspuns argumentat.

Articolul 28 lit. a) al Legii nr. 1024/2000 prevede că, Agenția Servicii Publice: a) primește de la persoanele cu domiciliul legal şi obişnuit pe teritoriul Republicii Moldova, în condiţiile prezentei legi, cereri privind dobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova prin naturalizare şi privind redobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova, verifică documentele prezentate, adună date despre solicitant, întocmește o notă informativă şi, împreună cu avizele Ministerului Afacerilor Interne, ale Serviciului de Informaţii şi Securitate şi cu cererea solicitantului, le expediază Preşedintelui Republicii Moldova spre soluţionare.

În corespundere cu prevederile art. 30 lit. a) al Legii nr. 1024/2000, Serviciul de Informaţii şi Securitate: a) constată dacă persoana care solicită recunoaşterea potrivit art. 12 alin. (2), acordarea sau redobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova nu cade sub incidenţa art. 12 alin. (3)

sau, respectiv, sub incidenţa art. 20 şi întocmeşte, în condiţiile prezentei legi, un aviz argumentat în acest sens, pe care îl prezintă autorităţii competente solicitante.

Potrivit art. 29[1] lit. a) al Legii nr. 1024/2000, Ministerul Afacerilor Interne: a) adună date despre solicitant, efectuează controalele necesare pentru a stabili temeiurile de refuz al acordării cetăţeniei, întocmeşte avize privind acordarea sau redobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova şi le prezintă Agenției Servicii Publice.

Conform art. 42 al Legii nr. 1024/2000, refuzul de a primi cerere în problemele cetăţeniei Republicii Moldova, încălcarea termenelor, a modului de examinare a cererii şi de executare a hotărîrilor în problemele cetăţeniei, precum şi refuzul acordării cetăţeniei şi alte acţiuni ale persoanelor oficiale pot fi atacate, în modul stabilit de lege, în instanţă judecătorească.

Analizând materialele cauzei prin prisma argumentelor părților și a normelor legale incidente, instanța reține că obiectul acțiunii îl constituie anularea refuzului de acordare a cetățeniei Republicii Moldova, a răspunsului la cererea prealabilă, precum și a actului administrativ individual emis de Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic, cu obligarea autorității pârâte la emiterea actului administrativ individual favorabil.

În conformitate cu art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000, cetățenia poate fi refuzată în cazul în care solicitantul în perioada de examinare a cererii, execută sau are de executat pedeapsa penală privativă de libertate în temeiul sentinţei instanţei de judecată, are antecedente penale nestinse sau se află sub urmărire penală. Totodată, art. 17 din aceeași lege stabilește condițiile cumulative ce trebuie îndeplinite de solicitant, inclusiv cunoașterea limbii de stat, integrarea socială, existența mijloacelor legale de trai și respectarea ordinii de drept.

Din probele administrate în cauză rezultă că reclamantul a depus un dosar complet, incluzând acte de identitate, dovada protecției umanitare, confirmarea angajării în câmpul muncii, dovada privind domiciliul stabil, precum și certificate privind promovarea testelor de cunoaștere a limbii române și a prevederilor Constituției Republicii Moldova.

Instanța constată că autoritatea pârâtă și-a fundamentat refuzul de acordare a cetățeniei în mod preponderent pe poziția Inspectoratului General pentru Migrație al MAI și a Serviciului de Informații și Securitate, indicând că solicitantului i-a fost intentat un dosar penal care se află la etapa judecării în instanța de judecată.

Instanța reține că, potrivit cadrului normativ aplicabil, dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin naturalizare este condiționată nu doar de întrunirea cerințelor prevăzute de art. 17 din Legea cetățeniei Republicii Moldova, ci și de lipsa impedimentelor expres prevăzute de art. 20 din aceeași lege.

Prin urmare, întrunirea de către reclamant a condițiilor generale privind durata domiciliului, cunoașterea limbii române și a prevederilor Constituției, precum și existența unor surse legale de venit nu determină, prin ea însăși, obligația autorității de a acorda cetățenia. Aceste condiții urmează a fi apreciate în coroborare cu rezultatele verificărilor efectuate în vederea stabilirii inexistenței circumstanțelor care împiedică acordarea cetățeniei.

Din materialele dosarului rezultă că, în cadrul procedurii de examinare a cererii reclamantului, au fost solicitate și obținute informații de la autoritățile competente. Astfel, Inspectoratul General pentru Migrație, prin opinia nr. 5/1-8071 din 23 iunie 2023, a apreciat inoportună acordarea cetățeniei reclamantului în raport cu prevederile art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova.

În același sens, Serviciul de Informații și Securitate, prin opinia nr. E/10402 din 2 octombrie 2023, a apreciat inoportună acordarea cetățeniei reclamantului, de asemenea prin raportare la art. 20 alin. (1) lit. c) din lege.

Importanța acestor opinii rezultă și din competențele legale ale autorităților care le-au emis, acestea fiind solicitate în cadrul procedurii de examinare a cererii de naturalizare tocmai pentru verificarea circumstanțelor relevante pentru soluționarea acesteia. Prin urmare, Comisia nu a adoptat soluția contestată în lipsa unei baze factuale, ci în urma efectuării verificărilor prevăzute de procedura aplicabilă.

Totodată, instanța reține că, potrivit răspunsului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 iunie 2024, reclamantul are calitatea de inculpat într-o cauză penală în care este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cauza aflându-se la etapa examinării judiciare. Această informație oficială confirmă existența unei circumstanțe juridice concrete care a fost avută în vedere în cadrul verificărilor efectuate de autoritățile competente.

În continuare, instanța constată că, la 25 iulie 2025, Comisia a examinat repetat cererea reclamantului, având la dispoziție informațiile rezultate din verificările efectuate de Inspectoratul General pentru Migrație și Serviciul de Informații și Securitate. În rezultatul examinării, prin Decizia nr. 5, Comisia a propus refuzul acordării cetățeniei în temeiul art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova, propunere aprobată de Președintele Republicii Moldova la 8 august 2025.

Astfel, instanța constată că autoritatea competentă a examinat atât îndeplinirea condițiilor necesare pentru dobândirea cetățeniei prin naturalizare, cât și existența circumstanțelor care, potrivit legii, pot constitui impedimente la acordarea cetățeniei. În acest context, nu poate fi reținut argumentul reclamantului potrivit căruia simpla întrunire a condițiilor prevăzute de art. 17 din lege ar genera un drept automat la dobândirea cetățeniei.

Or, din conținutul art. 17 și art. 20 din Legea cetățeniei rezultă că acordarea cetățeniei prin naturalizare presupune o apreciere complexă a tuturor circumstanțelor relevante, iar existența unui impediment prevăzut de art. 20 este de natură să excludă acordarea cetățeniei, chiar dacă celelalte condiții prevăzute de art. 17 sunt întrunite.

În ceea ce privește criticile reclamantului referitoare la caracterul formal și nemotivat al refuzului, instanța le apreciază prin prisma întregului material administrativ. În speță, soluția contestată nu poate fi desprinsă de actele care au stat la baza adoptării acesteia, inclusiv opiniile autorităților competente și informațiile oficiale obținute în cadrul verificărilor.

Din explicațiile participanților la proces rezultă că reclamantul a fost audiat personal de Comisie la 15 ianuarie 2024, iar examinarea cererii a fost amânată în vederea obținerii unor

informații suplimentare cu privire la situația juridică a acestuia. Ulterior, la 25 iulie 2025, cererea a fost examinată din nou, fiind avute în vedere informațiile suplimentare obținute. Prin urmare, procedura administrativă nu a constat într-o soluționare automată a cererii, ci a presupus efectuarea unor verificări succesive și examinarea circumstanțelor individuale ale reclamantului.

În aceste condiții, instanța nu constată că autoritatea ar fi ignorat circumstanțele favorabile reclamantului. Faptul că acesta domiciliază în Republica Moldova, este căsătorit cu o cetățeană a Republicii Moldova, are copii, a susținut testele prevăzute de lege și dispune de venituri legale reprezintă circumstanțe relevante pentru examinarea cererii, însă acestea nu înlătură, prin ele însele, obligația autorității de a verifica existența impedimentelor prevăzute de art. 20 din lege.

Instanța reține, de asemenea, că atribuția de soluționare a problemelor privind cetățenia aparține Președintelui Republicii Moldova, în condițiile art. 88 lit. c) din Constituție și ale Legii cetățeniei Republicii Moldova. Comisia are rolul prevăzut de lege în examinarea materialelor și formularea propunerii corespunzătoare, iar decizia finală privind naturalizarea este adoptată de autoritatea competentă.

În acest context, controlul judecătoresc nu presupune substituirea instanței în competența autorității administrative și nici efectuarea de către instanță a unei noi proceduri de naturalizare. Instanța este chemată să verifice dacă actul administrativ contestat a fost emis în limitele competenței, cu respectarea cadrului legal aplicabil și în baza circumstanțelor relevante ale cauzei.

Or, în speță, instanța nu constată că autoritatea publică ar fi aplicat un alt temei decât cel prevăzut de lege, că ar fi ignorat existența circumstanțelor relevante sau că soluția adoptată ar fi fost lipsită de suport factual. Dimpotrivă, refuzul a fost întemeiat pe art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei și pe rezultatele verificărilor efectuate de autoritățile competente, iar existența circumstanțelor avute în vedere a fost confirmată prin materialele administrative și informațiile oficiale anexate la dosar.

Totodată, instanța nu poate substitui aprecierea autorității competente cu propria apreciere asupra oportunității acordării cetățeniei. În materia naturalizării, rolul instanței constă în verificarea legalității soluției administrative, iar nu în acordarea nemijlocită a cetățeniei în locul autorității abilitate prin lege.

În consecință, solicitarea reclamantului privind obligarea autorității la emiterea unui act administrativ individual favorabil privind acordarea cetățeniei Republicii Moldova este neîntemeiată. Din materialele cauzei nu rezultă că instanța ar putea constata întrunirea tuturor condițiilor legale în absența oricărui impediment prevăzut de lege și, pe această bază, să impună autorității adoptarea unei anumite soluții în materia cetățeniei.

Aceeași concluzie se impune și în privința solicitării de anulare a răspunsului nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025. Acesta constituie rezultatul examinării cererii prealabile a reclamantului și menține soluția administrativă adoptată în privința cererii de naturalizare. Întrucât instanța nu a constatat ilegalitatea actului administrativ individual, nu există temei pentru anularea răspunsului emis în procedura prealabilă.

Prin urmare, instanța constată că argumentele reclamantului reprezintă, în esență, o apreciere diferită a circumstanțelor avute în vedere de autoritatea competentă, însă acestea nu sunt de natură să demonstreze existența unui viciu de legalitate al actelor administrative contestate.

În ansamblu, instanța reține că cererea de dobândire a cetățeniei prin naturalizare a reclamantului a fost examinată în cadrul procedurii prevăzute de lege, au fost efectuate verificările necesare, au fost obținute opiniile autorităților competente, iar soluția de refuz a fost adoptată prin raportare la circumstanțele constatate și la prevederile art. 20 alin. (1) lit. c) din Legea cetățeniei Republicii Moldova.

În aceste circumstanțe, instanța ajunge la concluzia că nu au fost stabilite temeiuri pentru anularea actelor administrative contestate și nici pentru obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual favorabil. Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Din aceste considerente, instanța de judecată urmează să respingă acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** către Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova, Aparatul Președintelui Republicii Moldova, terți Serviciul de Informație și Securitate al RM și Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea hotărârii Comisiei pentru problemele cetăţeniei şi acordării de azil politic nr. 5 din 25 iulie 2025, a actului administrativ individual nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 emis în procedura prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 224, 232 din Codul administrativ, instanța de judecată

**H o t ă r ă ș t e:**

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** către Comisia pentru Problemele Cetățeniei și Acordării de Azil Politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova, Aparatul Președintelui Republicii Moldova, terți Serviciul de Informație și Securitate al RM și Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea hotărârii Comisiei pentru problemele cetăţeniei şi acordării de azil politic nr. 5 din 25 iulie 2025, a actului administrativ individual nr. 2/2-06-1542 din 21 octombrie 2025 emis în procedura prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării

hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

**Președintele ședinței,** **Cristina Panfil**
**Judecător**